कि।नुभोगान् ॥ ५२ ॥ नरुोभान्पुनःकामादितिनशब्दौबाशब्दायीं लोभाद्वाकामाद्वेत्यर्थः ॥ ५४ ॥ अप्रतियात्यअनिस्तीर्ध एतेनज्येष्ठभात्रादिसेवनीरेंद्रपद्याप्तावपि कामानकाम्यंतइतिष्य्त्यस्याइष्टानुल

こっとこれらしてのじ

ऽ७॥ ५८॥ प९॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभा॰सप्तश्निंऽध्यायः ॥ ३७॥ ॥ थ॥ भाषानित ॥ १॥ १॥ १॥ १॥ १॥ ५॥ दैन्यहर्षाति वि वि॥ जनमेजयउवाच भगवन्त्रोतुमिन्द्यामिषार्थस्याङिष्कर्मणः॥विस्तरेणकथामेतांयथाक्षाण्युपलब्धवान्॥१॥यथा शातृंस्तान्विषिनेत्यकावैरमप्रतियात्यच ॥ अकार्तिसर्वलोकेषुगच्छेयंशाश्वतीःसमाः ॥ ५५॥ एवमुकःप्रख्वाचटत्रहापांडुनंद मोसिपरमांगरिं ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचसहस्राक्षंयनंजयः ॥ ५३ ॥ नलोभात्रपुनःकामात्रदेवत्वंपुनःसुखं ॥ नचसर्वामरेश्वयंका ॥ दर्शनात्तस्यकतियसंसिद्धःस्वरोमेष्यसि ॥ ५८॥ इत्युकाफाल्गुनंश्कोजगामाद्शेनंपुनः ॥ अजुनोप्यथतचेवतस्यौयोगस् वासवैलोकनमस्कतः॥ ५६॥ यदाद्रश्यिभनेशंज्यक्षंशूलयरंशिवं॥ तदादातास्मितेतातदिव्यान्यक्षाणिसर्वशः॥ ५७॥ कियतां [यः॥ वनंप्रविष्सेजस्वीनिमेनुष्यमभीतवत् ॥ २ ॥ किंचतेनकतंतत्रवसताबहावित्तम् ॥ कथंचभगवानस्थाणुद्वराजश्वतोषि रतांश्रेष्ठःसंप्रामेष्वपराजितः॥ यच्द्रत्वानरसिंहानांदैत्यहपातिविस्मयात्॥६॥ श्रराणामिषपार्थानांत्रद्यानिचकंषिरे॥यद्य [लियसादाहिजोत्तम॥ लंहिसवैज्ञाद्व्यंचमानुषंचैववेत्यह् ॥ ४॥ अत्यद्धततमंबह्यन्रोमहषणमजुनः॥ भवेनसहसंग्रामंचका त्सजगामामितविकमः ॥शकंसुरेश्वरंद्रषुंदेवदेवंचशंकरं ॥ ११॥ दिव्यंतद्भनुरादायखंचकनकत्सरं ॥महाबलोमहाबाहुरजु ासनः॥ दिव्यांपीरवशाद्वसहतीमद्भतोपमां॥ ९॥ गात्रसंस्यशसंबद्धांच्यंबकेणसहानघ ॥ पार्थस्यदेवदेवेनश्रणुसस्यक्समाग वद् ॥ ७॥ नत्यस्यनिदितंजिष्णोःसुमूक्ष्ममिषिलक्षये॥ चिरितंतस्यशूरस्यतन्मेसवैप्रकीतंय॥८॥ वैश्वायनउवाच रहाभारतेआरण्यकेपर्वाणिअजुनाभिगमनपर्वाणिइंद्रद्शनिसप्तिंशोऽध्यायः॥३७॥ ॥ ७॥ त्युदीचीकोरव्योहिमवन्द्रिखरंप्रति॥ऐहिःस्थिरमनाराजन्सवंलोकमहारथः ॥ १३॥ र ॥ पराप्रह येष्यामितेतातकथामतामह मगमनप्त ।। अथकेशतर **चरुतवानन्यत्**याथस्तद्रा_{यि} <u>|मान्टणाष्ट्रलाकास्त्वप्र</u> ॥ सांत्वयन् श्लक्ष्णयाव पक्षणीयमित्युक्त ॥ ५५॥ न्वितः = ५९ =

मिटत्यात् विस्मयःतवसादेनालौकिकसामर्थ्यताभात् ॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ कनकत्सर्त्वणमुष्टि ॥ १२॥ ऐदिःअजुनः ॥ १३॥